

det hele og store maa siges at bekræfte denne Opfattelse. Det vil i Reglen ikke være muligt med Aarstal og Dato at angive det Tidspunkt, paa hvilket parlamentarisk Styre er indtraadt i et Land. Det kan ganske vist være saaledes, at en parlamentarisk Styrelse indtræder ganske umiddelbart i Flugt med en Forfatnings Indførelse. Men se vi hen til Parlamentarismens gamle Mønsterland, England, er det jo ikke gaaet saaledes der. Parlamentarismen er kommen som Frugt af en Udvikling, og naar Udviklingen er naaet frem til det Tidspunkt, at man kunde sige: Nu er Parlamentarismen kommen, nu er det umuligt, at der kan dannes en Regering mod det folkevalgte Tings Flertal — naar dette Tidspunkt er kommet, derom kan der tvistes. Paa samme Maade vil der naturligvis, naar man fremtidig ser tilbage over Danmarks Historie, kunne tvistes om, fra hvilket Tidspunkt Parlamentarismens Indførelse i Danmark skriver sig. Men naar man ser paa de Udtalelser, der fremkomme fra de forskellige politiske Partiers Side om, at de ønske at samarbejde med dette Ministerium og ikke kunne have noget Ønske om et Ministerium af anden politisk Farve, da er det jo Ytringer, der vise Vejen henimod Parlamentarismen. Naar det er gaaet paa denne Maade i en vis Tid, vil deraf følge, at saa er Parlamentarismen indført her i Landet.

Da jeg saaledes mener, at Ministeriets almindelige Politik ikke blot kan siges at være en rigtig og fornuftig Politik, men at den er den eneste rigtige Politik, følger deraf, at en Uro, der skulde ytre sig som en Mistænksomhed overfor denne Politik eller som en Tvivl om dens Rigtighed, er ganske uberettiget. Det ligger i Sagens Natur, at der i et stort Parti kan fremkomme Modsætninger med Hensyn til enkelte Sager, og at dette kan frembringe en forbigaaende Uro, og med Hensyn dertil maa der eksistere en vis Fordragelighed. Men en Uro, en Mistænksomhed, en Tvivl, en Utaalmodighed, som var begrundet deri, at man ganske i sin Almindelighed mente, at Ministeriets Politik var urigtig, og at nu skulde vi principalt lægge ud til Kamp mod Landstinget, beror paa

en beklagelig Mangel paa Forstaaelse af, hvad den politiske Udvikling kræver.

Jeg skal endnu gøre den Bemærkning, at det jo er ganske naturligt, at andre Partier, særlig det socialdemokratiske, ere utaalmodige og søge at opmuntre de enkelte Elementer indenfor Venstre, som ogsaa paa et eller andet Punkt kunne vise nogen Utaalmodighed. Men jeg vil for øvrigt sige, at naar man vil se, hvorledes Socialdemokraterne optræde i København, vil man se et udmærket Eksempel paa, hvorledes et Regeringsparti skal optræde. Ingen vil kunne paastaa, at Socialdemokraterne i den Tid, i hvilken de have haft en væsentlig Indflydelse paa Staden Københavns Styrelse, have ført Udviklingen ret mange Hanefjed frem mod Virkeliggørelsen af deres Program. Men desuagtet lyder der ikke et Ord af Utaalmodighed overfor den nuværende kommunale Styrelse. Heraf kunne vi Venstremænd lære. Lad os lære af Socialdemokratiets Gerninger og ikke bryde os om, at deres Ord og Ønsker for Venstregeringens Vedkommende naturligt gaa og maa gaa i en anden Retning.

Jeg vil dernæst sige et Par Ord om Skattelovene. Det er nærmest Statsindkomstskatten, jeg vil dvæle ved. Men hvad jeg vil sige, kaster ogsaa Lys over den kommunale Beskatning. Jeg tror, at den Indkomstskattelov, vi have faaet, indtager et meget højt, et fremragende Trin paa dette Omraade og kan stilles ved Siden af det bedste af, hvad der findes i Udlandet i saa Henseende. Men det er tillige min Opfattelse, en Opfattelse, jeg ogsaa ved anden Lejlighed har kunnet fremføre, at Indkomstskattelovgivning i det hele lider af en Mangel, som ogsaa her har vist sig følelig. Det er den, at naar man bestemmer et Menneskes eller en Families Skatteevne i Forhold til Indtægten, glemmer man at tillægge den anden Faktor, Antallet af forsørgede Personer, tilstrækkelig Betydning. Der er jo i den danske Indkomstskattelov den viselige Bestemmelse, at et vist Beløb skal være fritaget for Indkomstskat. Det er dette Beløb, som med et fremmed Ord kaldes Eksistensminimumet, og som er det, der udkræves til at tilfredsstille et Menneskes Fornødenheder. Men det er jo klart, at skal det Synspunkt anlægges —